

10 Μαρτίου 2017

Άρωμα Ορθοδοξίας από τον Ιεραποστολικό Αμπελώνα της αχανούς Ινδίας

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Λίγα χιλιόμετρα έξω από την Καλκούτα, σε ένα μικρό χωριό, βρίσκεται ένας «αμπελώνας» αγάπης, στοργής και μόρφωσης.

Ένα ορφανοτροφείο θηλέων, ένα Χριστιανικό σχολείο και λίγο πιο πέρα ένα ορφανοτροφείο αρρένων.

Με το αμάξι περνάς μέσα από θορυβώδη και πυκνοκατοικημένα χωριουδάκια, ανάμεσα από πήλινα σπίτια και τσίγκινα μαγαζάκια πάνω σε βρώμικους, χαλασμένους και στενούς δρόμους, όπου οι άνθρωποι δουλεύουν, ζουν και κινούνται με τους δικούς τους ρυθμούς σε έναν δικό τους, ξένο για εμάς, κόσμο.

Και καθώς προχωράς αντικρίζεις ξαφνικά ψηλά κτίρια, καλοδιατηρημένα με ωραία και εμβληματική αρχιτεκτονική, που δεν θυμίζουν σε τίποτα τους οικισμούς της γύρω περιοχής.

Ένας χώρος που περιτριγυρίζεται από πράσινα χωράφια και λίμνες και μοιάζει σαν μια όαση μέσα σε έναν ξερό από την φτώχεια, την δυστυχία και την πείνα, κόσμο!

Και μόλις κάποιος μπει μέσα και αντικρύσει αυτήν την όαση, αυτό και μόνο του είναι αρκετό για να αντιληφθεί το μέγεθος του έργου που επιτελείται στην

Καλκούτα της Ινδίας.

Καταπράσινος προαύλιος χώρος με πολλά δέντρα και πολύχρωμα φυτά τοποθετημένα σε σχηματισμούς και με αυλές, εντυπωσιακές γλάστρες και περιποιημένα παρτέρια.

Όλα αυτά προδιαθέτουν ευνοϊκά τον επισκέπτη και αποτελούν το καλύτερο συμπλήρωμα στην αίσθηση φιλοξενίας, αγάπης, ζεστασιάς και οικειότητας που αποπνέει αυτός ο ευλογημένος χώρος.

Ο χώρος αυτός είναι το σπίτι για περίπου 100 κορίτσια, που είτε δεν έχουν κανέναν στον κόσμο είτε προέρχονται από τους φτωχότερους των φτωχών της Καλκούτας.

Παρόμοια είναι και η εικόνα στο ορφανοτροφείο των αγοριών. Πενήντα αγοράκια απέκτησαν ένα σπίτι μέσα σε ένα καταπράσινο χώρο, με ωραία κτίρια, με ζεστό και φιλόξενο περιβάλλον.

Καθώς μπαίνεις στο ορφανοτροφείο των κοριτσιών, αντικρίζεις στο βάθος την εκκλησία.

Τα «Εισόδια της Θεοτόκου». Ένα πολύ ωραίο εκκλησάκι, μαρμαρόστρωτο, που κάθε Κυριακή γίνεται το σημείο συνάντησης των αγοριών, των κοριτσιών και πολλών πιστών από την γύρω περιοχή.

Ο πατήρ Δημήτριος, ένας Ινδός ιερέας, τελεί την Θεία Λειτουργία στα Μπενγκάλι, την τοπική γλώσσα της Καλκούτας, ενώ οι μεγάλες κοπέλες του ορφανοτροφείου βρίσκονται στο ψαλτήρι και ψέλνουν μελωδικά στα Ελληνικά, στα Αγγλικά και στα Μπενγκάλι.

Η ατμόσφαιρα μέσα στην εκκλησία είναι κατανυκτική, μυσταγωγική, ευλαβική με έντονη την αίσθηση της παρουσίας του Θεού στον ιερό αυτό χώρο.

Οι πόρτες της εκκλησίας είναι ανοιχτές για όλους τους πιστούς. Κανένα από τα κοριτσάκια ή τα αγοράκια του ορφανοτροφείου δεν πιέζονται για να παρευρεθούν στην εκκλησία.

Όμως όλα θα έρθουν, το καθένα με τον δικό του ρυθμό. Άλλα θα φορέσουν κάτι ξεχωριστό, άλλα τα απλά καθημερινά τους ρούχα. Το ίδιο και οι πιστοί από το χωριό και την γύρω περιοχή.

Αυτό που χαρακτηρίζει κάθε εκκλησιαζόμενο είναι η απλότητα, η ευλάβεια και η προσήλωση στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ο Μηνάς και ο Παναγιώτης θα φύγουν από το ορφανοτροφείο των αγοριών στις 6:30 το πρωί για να έρθουν στην εκκλησία και να κάνουν τα διακονήματά τους.

Είναι τα παπαδάκια της εκκλησίας που με πίστη και ευλάβεια βοηθούν τον πατέρα Δημήτριο στο Ιερό.

Ο Μηνάς, ένα πεντάρφανο αγοράκι, όταν μεγαλώσει θέλει να γίνει παπάς και να βοηθήσει το ιεραποστολικό έργο, ανταποδίδοντας την αγάπη και την φροντίδα που έχει δεχτεί από την αδελφή Νεκταρία.

Μετά το τέλος της εκκλησίας, οι πιστοί μαζεύονται και πίνουν τσάι και η αδελφή Νεκταρία επεξηγεί το θέμα και το δίδαγμα των Αναγνωσμάτων της ημέρας ή το βίο των εορταζομένων Αγίων.

Η προσευχή στον τόπο αυτό δεν περιορίζεται μόνο τις Κυριακές. Κάθε μέρα τα κορίτσια επισκέπτονται την Εκκλησία για προσευχή.

Στις 7:30 πρωινή ώρα, αφού έχουν φάει και έχουν ετοιμαστεί για το σχολείο, έρχονται από μόνες τους, ανοίγουν την εκκλησία και για 10 λεπτά αρχίζοντας με το τρισάγιο και 2 ψαλμούς του εξαψάλμου.

Ψάλλουν τα μεγαλυνάρια της Θεοτόκου (Την τιμιωτέραν των Χερουβίμ), διαβάζουν το ευαγγελικό ανάγνωσμα της ημέρας και ζητούν την βοήθεια του Θεού για να αποκτήσουν φώτιση και δύναμη για την υπόλοιπη μέρα τους.

Ειλικρινά εντυπωσιάστηκα όταν αντίκρισα το θέαμα αυτό! Δεν φανταζόμουν πως στην μακρινή Ινδία η πίστη και η αγάπη προς τον Θεό είναι τόσο μεγάλη που τα κορίτσια χωρίς κάποια πίεση ή εξαναγκασμό αλλά με απόλυτη ελευθερία θα προσεύχονταν στην εκκλησία πριν πάνε στο σχολείο!

Η μέρα κλείνει με ακόμη μια προσευχή, αυτή που ακολουθεί το δείπνο.

Μόλις φάνε, μαζεύονται όλα τα κορίτσια σιγά - σιγά στην εκκλησία για να ψάλλουν το απόδειπνο και να πάρουν την ευχή της αδελφής Νεκταρίας.

Στο αναλόγιο βρίσκονται τα μικρά κορίτσια του ορφανοτροφείου. Παρόμοια εικόνα μπορεί να αντικρίσει κανείς και στο ορφανοτροφείο των αγοριών, όπου η πρωινή και η βραδινή προσευχή τους είναι κομμάτι της καθημερινότητάς τους.

Η αγάπη και ο σεβασμός για το πρόσωπο του Χριστού είναι μεγάλος και τα

διδάγματα που έχω πάρει από αυτά τα μικρά αγόρια και κορίτσια της Καλκούτας είναι, προσωπικά για μένα, συγκλονιστικά!

Ήρθα να δω, να γνωρίσω και να βοηθήσω στο έργο της Ιεραποστολής αλλά τελικά μεγαλύτερη βοήθεια δέχθηκα εγώ από τα παιδιά παρά τα παιδιά από εμένα!

Προβληματίστηκα και αναρωτήθηκα, πως αν με τόσο λίγα χρόνια Χριστιανικής παρουσίας στην Ινδία, οι πιστοί διακατέχονται από τόσο βαθιά πίστη, πως θα έπρεπε να είναι η «βιωτή» ημών των Ορθοδόξων στην Ελλάδα, που είχαμε την ευλογία εδώ και 2000 περίπου χρόνια να γνωρίζουμε το Λόγο του Χριστού από το στόμα του Απόστολου των Εθνών Παύλου; Πολύ φοβάμαι ότι το «ο γνούς και μη ποιήσας δαρήσεται πολλά!» θα βρει την εφαρμογή του πρωτίστως σε μένα!

Και για να γίνει αυτό περισσότερο αντιληπτό σας αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: Τα μεγάλα κορίτσια, που από νήπια ήρθαν στο ορφανοτροφείο και πλέον σπούδασαν και εργάζονται στο σχολείο του Ιδρύματος, γνώρισαν τον Χριστό, τον αγάπησαν, έμαθαν να ψέλνουν βυζαντινούς ύμνους ακόμη και στα Ελληνικά, ζυμώνουν πρόσφορο και βοηθάνε την αδελφή Νεκταρία σ' αυτό το έργο.

Τα κορίτσια αυτά δέχονται πίεση από το ευρύτερο οικογενειακό τους περιβάλλον να παντρευτούν, όμως αρνούνται, καθώς θέλουν να βρουν έναν Ορθόδοξο σύντροφο και όχι έναν Ινδουιστή.

Εδώ και εικοσιπέντε χρόνια φυτεύεται και σπέρνεται ο σπόρος της ορθοδοξίας στο χώμα της Ινδίας.

Ο αγώνας μεγάλος και οι καθημερινές ανάγκες και προκλήσεις, καθιστούν τον αγώνα αυτό ακόμη πιο δύσκολο.

Σε μια χώρα όπου οι Χριστιανοί αποτελούν μια απειροελάχιστη μειονότητα, η αδελφή Νεκταρία αποτελεί την αιχμή του δόρατος στην μεταλαμπάδευση της χριστιανικής πίστης.

Χτίζει ένα Χριστιανικό προπύργιο πίστης και λατρείας, επεκτείνοντας τον αμπελώνα του Κυρίου μας σε χώρες μακρινές και ειδωλολατρικές.

Συναγωνιστές και συνεργάτες στο θεάρεστο αυτό έργο, είναι οι ένθερμοι υποστηρικτές και οι ανώνυμοι και επώνυμοι συνδρομητές, που επί τόσα χρόνια – και μάλιστα δύσκολα χρόνια – προσφέρουν από το υστέρημά τους για να πραγματοποιηθούν όλα αυτά τα έργα, να χτιστούν τα κτήρια, να διανεμηθούν τα συσσίτια, να αντιμετωπισθούν όλα τα τρέχοντα έξοδα για την συντήρηση των υποδομών και την συνέχιση αυτού του έργου.

Οι οικονομικές ανάγκες είναι μεγάλες, καθώς την περίοδο αυτή πραγματοποιείται συντήρηση και ανακαίνιση ορισμένων κτιρίων, όπως επίσης και μέρος της περίφραξης του ορφανοτροφείου.

Λόγω του υγρού κλίματος, της υγρασίας, των έντονων βροχοπτώσεων και των πλημμυρών, οι εγκαταστάσεις φθείρονται και απαιτούν συντήρηση για να μη καταρρεύσουν και αποβούν επικίνδυνες.

Ένας φράχτης π.χ. είχε γείρει και ήταν έτοιμος να πέσει. Όμως, μόνο ένα τμήμα αυτού θα ανακατασκευαστεί λόγω περιορισμένων πόρων.

Σε ορισμένα σημεία της περίφραξης λόγω των προαναφερθεισών αιτιών και λόγω της παλαιότητας της – περίπου 20 χρόνων περίφραξη – είχαν πέσει τμήματα από τους σοβάδες και χρειάζεται να συντηρηθούν.

Οι εργασίες έχουν ξεκινήσει σιγά – σιγά με την βοήθεια χρηματοδότησης από ελάχιστους Έλληνες της Ελλάδας και του εξωτερικού. Παράλληλα, ολοκληρώνεται η εξωτερική συντήρηση ενός ξενώνα και σε λίγο θα ξεκινήσει η εσωτερική.

Η συντήρηση των εγκαταστάσεων είναι μείζονος σημασίας, πρώτον για την ασφάλεια των τροφίμων του ορφανοτροφείου και, δεύτερον, για την «επιβίωση» των ίδιων των κτηρίων στο πέρασμα του χρόνου.

Με την βοήθεια του Χριστού και της Παναγίας ο αγώνας συνεχίζεται προσφέροντας καθημερινά χαρά και ελπίδα, όχι μόνο στα δεκάδες ορφανά και φτωχά παιδιά του ορφανοτροφείου, αλλά ακόμη και σε πάρα πολλούς φτωχούς, άρρωστους και ανήμπορους ανθρώπους της Καλκούτας και των γύρω χωριών.

Ας προσευχόμαστε ο Θεός να δίνει υγεία, δύναμη και φώτιση στην αδελφή Νεκταρία, ώστε να συνεχίζει την διακονία της στο έργο του Θεού που επιτελείται σε αυτή τη Χώρα, όπως επίσης να ενισχύει πνευματικά και όλους όσους στα μετόπισθεν ενισχύουν παντοιοτρόπως αυτή την προσπάθεια στην μακρινή Ινδία!

Πηγή: romfea.gr